

Heer, herinner U de namen ...

Gemeenschappelijke gedachtenisviering van overledenen die hun uitvaart noodgedwongen in intieme kring hadden

Deze gedachtenis kan gebeuren in een gebedsviering of geïntegreerd worden in een eucharistieviering.

Openingslied: Die ons in 't hart geschreven staan (ZJ 934)

Die ons in 't hart geschreven staan, die onze dagen deelden
maar in de dood zijn voorgegaan, zij lieten ons de beelden
van zoet en droef herinneren, van zoeken, hopen, wachten.
Zal in de starre, koude dood hun naam nog overnachten?

Nooit wordt de droefheid bodemloos: God houdt zijn handen open
en heel ons leven, doods en broos, draagt Hij door vrees en hopen.
Herinnert Hij zich niet hun naam als wachters op de morgen?
Die in de nacht zijn voorgegaan zijn in Gods trouw geborgen.

De naam, waarmee zij zijn genoemd, staat in Gods hand geschreven
en zal door alle donker heen toch onuitwisbaar leven.
In Christus blijft die naam bewaard, naar Hem mogen zij heten,
Totdat de droom verkeer in zien, geloven wordt tot weten.

Kruisteken en begroeting

Suggestie voor een welkomstwoord:

V. Geachte families,
de voorbije weken heeft u afscheid moeten nemen in uitzonderlijke omstandigheden. Door de coronacrisis hadden de uitvaartdiensten plaats in beperkte kring en konden wij als parochiegemeenschap, met vrienden of familie u niet nabij zijn op dat moment, zoals dat gebruikelijk gebeurt. Wij konden u niet troostend bijstaan door onze biddende aanwezigheid noch ons medeleven gepast uitdrukken.

Vandaag zijn wij samengekomen om te gedenken en te bidden: wij willen onze overledenen bij naam noemen en aan God toevertrouwen. Dat deden we de voorbije tijd in onze huiskamers en in ons hart, in ons gebed en onze gedachten. Vandaag willen we het in deze kerk doen, nu we zijn samengekomen in deze gedachtenisviering.

Van wie we herdenken staat hier vooraan het gedachteniskruisje dat tijdens de uitvaart werd gebruikt. We brengen bij deze kruisjes het licht van de paaskaars - teken van de verrezen Heer in ons midden - opdat de verrijzenis en zijn Licht nu hun deel mogen zijn.

Lichtritus – Licht ontloken aan het donker (ZJ 438)

De namen van de overleden worden vermeld. Na elke naam, of na enkele namen (afhankelijk van het aantal) wordt door iemand van de familie (of een acoliet of ...) een kaarsje ontstoken en bij de foto of het gedachteniskruisje geplaatst. Ondertussen worden de strofes van 'Licht, ontloken aan het donker' (ZJ 438) gezongen.

- We gedenken *voornaam – naam*, echtgenoot/echtgenote/weduwnaar/weduwe van *voornaam – naam*.

Licht, ontloken aan het donker,
Licht, gebroken uit de steen,
Licht, waarachtig levensteken,
werp uw waarheid om ons heen!

- We gedenken *voornaam – naam*, echtgenoot/echtgenote/weduwnaar/weduwe van *voornaam – naam*.

Licht, geschapen, uitgesproken,
Licht, dat straalt van Gods gelaat,
Licht uit Licht, uit God geboren,
groet ons als de dageraad!

- We gedenken *voornaam – naam*, echtgenoot/echtgenote/weduwnaar/weduwe van *voornaam – naam*.

Licht, aan liefde aangestoken,
Licht, dat door het donker brandt,
Licht, jij lieve lentebode,
zet de nacht in vuur en vlam!

- We gedenken *voornaam – naam*, echtgenoot/echtgenote/weduwnaar/weduwe van *voornaam – naam*.

Licht, verschenen uit de hoge,
Licht, gedompeld in de dood,
Licht, onstuitbaar, niet te doven,
zegen ons met morgenrood!

- We gedenken *voornaam – naam*, echtgenoot/echtgenote/weduwnaar/weduwe van *voornaam – naam*.

Licht, straal hier in onze ogen,
Licht, breek uit in duizendvoud,
Licht, kom ons met stralen tooien,
ga ons voor van hand tot hand!

Moment van inkeer

V. Afscheid nemen maakt ons stil,
doet ons denken aan de broosheid van ons leven:
dat wij maar mensen zijn, mensen met fouten en gebreken.
Laten we ons daarom eerst richten tot de Heer Jezus,
en bidden wij om zijn barmhartigheid:

L. Heer, geef ons de kracht om te blijven geloven:
het geloof dat het leven goed is ondanks lijden en sterven,
het geloof dat Gij bij ons zijt ook als wij U niet begrijpen.
Heer, blijf ons dragen: ontferm U over ons.

A. Heer, ontferm U. Heer, ontferm U. Heer, ontferm U. (ZJ 10d)

L. Christus, geef ons de moed om te blijven hopen:
de hoop dat leven en licht het laatste woord zullen hebben,
de hoop dat Gij het leven van onze lieve overledene voltooit.
Christus, blijf ons dragen: ontferm U over ons.

A. Heer, ontferm U. Heer, ontferm U. Heer, ontferm U.

L. Heer, geef ons de volharding om te blijven liefhebben:
de liefde voor elke mens met zijn verhaal,
de liefde voor U die ons doet zingen en bidden.
Heer, blijf ons dragen: ontferm U over ons.

A. Heer, ontferm U. Heer, ontferm U. Heer, ontferm U.

V. Moge de barmhartige God zich over ons ontfermen,
onze zonden vergeven
en ons zo geleiden naar nieuw en eeuwig leven.

A. Amen.

Openingsgebed

V. Heer van alle leven,
gedenk onze overledenen in uw barmhartigheid.
In U hebben zij geloofd,
op U hun hoop gesteld.
Beloon hun trouw en laat hun verlangen tot vervulling komen.
Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon,
die met U leeft en heerst in de eenheid van de Heilige Geest,
God, door de eeuwen der eeuwen.

A. Amen.

Schriftlezing

Naast de lezingen van de dag, kan ook een keuze gemaakt worden uit de lezingen van het uitvaartlectionarium.

Antwoordpsalm

Als antwoordzang kiest men een antwoordpsalm of een lied. De psalm kan in het geheel gezongen worden of enkel het refrein (voorzang – samenzang), afgewisseld met de strofes die door de lector worden voorgebeden.

Bijvoorbeeld:

- Psalm 23 (voor de gezongen versie, zie: <https://drive.google.com/file/d/0B1LIYD7zany0YWtjQ2dkaTJ5VjA/view>)

Refrein: Het huis van de Heer zal mijn woning zijn voor alle komende tijden.

De Heer is mijn herder, niets kom ik tekort.
Hij laat mij weiden op groene velden.
Hij brengt mij aan water, waar ik kan rusten,
Hij geeft me weer frisse moed.

Mijn schreden leidt Hij langs rechte paden
omwille van zijn Naam.
Al voert mijn weg door donkere kloven,
ik vrees geen onheil waar Gij mij leidt.
Uw stok en uw herdersstaf
geven mij moed en vertrouwen.

Gij nodigt mij aan uw tafel
tot ergernis van mijn bestrijders.
Met olie zalft Gij mijn hoofd,
mijn beker is overvol.

Voorspoed en zegen verlaten mij nooit,
elke dag van mijn leven.
Het huis van de Heer zal mijn woning zijn
voor alle komende tijden.

- Lied: Ik sta voor u in leegte en gemis (ZJ 924)

Ik sta voor u in leegte en gemis
vreemd is uw naam, onvindbaar zijn uw wegen.
Gij zijt mijn God, sinds mensenheugenis,
dood is mijn lot hebt Gij een and're zegen?
Zijt Gij de God bij wie mijn toekomst is?
Heer, ik geloof, waarom staat Gij mij tegen.

Mijn dagen zijn door twijfel overmand,
ik ben gevangen in mijn onvermogen.
Hebt Gij mijn naam geschreven in uw hand,

zult Gij mij bergen in uw mededogen?
Mag ik nog levend wonen in uw land,
mag ik nog eenmaal zien met nieuwe ogen?

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Open die wereld die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood zowaar Gij leeft.
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Evangelielezing

Naast de evangelielezing van de dag kan ook een keuze gemaakt worden uit de lezingen van het uitvaartlectionarium.

Homilie

Orgelspel

Voorbede

- V. God, Vader van alle mensen,
van levenden en van doden,
luister naar ons bidden:
- L. Voor de mensen die gestorven zijn,
voor al onze doden van wie Gij alleen de namen kent:
neem hen op in uw eeuwige vreugde.
- Vz. Laat ons bidden.
**A. Laat ons bidden in de stilte van ons hart,
dat de Vader ons daartoe bezielen mag. (ZJ 10b)**
- L. Voor de mensen die achterbleven,
soms met een groot gemis en veel verdriet:
verlicht hun pijn
en wis de tranen van hun gezicht.
- Vz. Laat ons bidden.
**A. Laat ons bidden in de stilte van ons hart,
dat de Vader ons daartoe bezielen mag.**
- L. Voor de mensen die grote moeite hebben om te leven
en alle smaak in het leven verloren hebben:
bevrijd hen van moedeloosheid
en wees hun nabij met uw troost en uw liefde.
- Vz. Laat ons bidden.
**A. Laat ons bidden in de stilte van ons hart,
dat de Vader ons daartoe bezielen mag.**

L Voor allen die leven in leegte en kou:
doorbreek hun eenzaamheid,
verwarm hun hart met liefde die alles verbindt.

Vz. Laat ons bidden.

**A. Laat ons bidden in de stilte van ons hart,
dat de Vader ons daartoe bezielen mag.**

L Voor allen die wij vandaag herinneren
en in gebed toevertrouwen aan uw liefde: **NN. ...**

Vz. Laat ons bidden.

**A. Laat ons bidden in de stilte van ons hart,
dat de Vader ons daartoe bezielen mag.**

Onzevader

V. Laten we dan al deze intenties en alles wat er leeft in ons hart
samenvatten in het gebed dat we van Jezus hebben geleerd.
Laten we daarvoor rechtstaan.

A. Onze Vader ...

Processie met kruisverering (*ondertussen is er ingetogen orgelspel*)

V. De processie die we nu houden, is een dankbare hulde
aan de overledenen die wij eerbiedig herdenken.
Het is ook een steun voor de nabestaanden:
want wij laten zien dat we hen blijvend nabij willen zijn in hun rouw.
Het is ook een teken van geloof:
als we buigen voor het kruisbeeld,
dan drukt dit het vertrouwen uit dat bij God
nooit iemand verloren gaat,
maar dat wij met Christus mogen opstaan,
en deel krijgen aan het nieuwe leven.

*Aan het einde van de processie kan er door een lector een bezinningstekst worden
voorgelezen. Hieronder volgen twee suggesties. Daarna volgt een lied.*

Bezinningstekst:

- Klein danklied (Ad ten Besten)

Gij hebt, o God, dit broze
bestaan gewild,
hebt boven 't nameloze
mij uitgetild, –

laat mij dan dankbaar leven
de volle tijd,

geborgen in de beven-
de zekerheid,

dat ik niet uit dit smal en
onvast bestand
van mijn bestaan zal vallen
dan in uw hand.

▪ ‘Buitengewoon’ (Jan-Frans Lindemans)

Zal het ooit wennen,
jouw stem niet meer te horen?
Zoveel hadden wij elkaar nog te vertellen.
Zoveel wou ik je nog vragen.
Het antwoord heet nu stilte.

Zal het ooit wennen,
jouw gezelschap te missen?
Zo leeg die plaats aan tafel.
Zo zeer mis ik die gulle lach.
De wijn smaakt nu niet meer.

Zal het ooit wennen,
jouw warmte niet meer te voelen?
Zo geruststellend, jouw levensadem.
Zoveel wou ik nog van je houden.
Nu is er alleen nog die kilte.

Zal het ooit wennen,
jouw naam niet meer te noemen?
Zo teder als een kreet.
Zo wou ik je nog roepen.
Jouw naam klinkt nu als een echo.

‘Het zal wel wennen’,
zeggen de mensen;
‘de tijd heelt’,
zeggen zij goedbedoeld.
Maar ik wil niet vergeten,
ik wil het niet gewoon worden.

Jij was onvergetelijk,
buitengewoon.

Lied: Heer, herinner u de namen (ZJ 908 of 916)

Heer, herinner U de namen van hen die gestorven zijn,
en vergeet niet, dat zij kwamen langs de straten van de pijn,
langs de wegen van het lijden, door het woud van eenzaamheid,
naar het dag en nacht verbeide Vaderhuis, hun toebereid.

Heer, herinner U hun luist'rend wakker liggen in de nacht
en hun roepen in het duister, de armzaal'gheid van hun kracht,
en wil zeer aandachtig lezen in de rimpels van hun huid
de verscheurdheid van hun wezen, en wis hunne zonden uit.

Die Maria hebt vergeven en de rover aan het kruis,
laat de doden eeuwig leven met U in het paradijs.
Heer, herinner U de namen, oordeel hen en spreek hen vrij,
en bedek hun schuld en laat hen zitten aan uw rechterzij.

Waarheen zal de mens zich keren die, staand voor uw aangezicht,
uwe liefde moet ontberen bij het eindelijk gericht?
Heer, zo Gij niet wordt bewogen door het breken van zijn stem,
door de droefheid in zijn ogen, is bij niemand heil voor hem.

Slotgebed

V. Heer,
wij vertrouwen ze U toe,
allen die uit onze kring naar U toe zijn gegaan.
Wij willen hun gedachtenis levend houden
zodat hun leven en werk, hun toewijding en voorbeeld
niet uit onze aandacht verdwijnen.
Help ons om dankbaar te blijven herinneren
wat zij voor ons betekenden.
Blijf ons oproepen tot trouw en tot liefde
en versterk ons geloof in de verrijzenis
door Christus, onze Heer.

A. Amen.

Zegen

V. Bedroefd maar dankbaar mochten we lieve levens gedenken.
Vertrouwvol mochten we hen aanbevelen
bij Hem die trouw is tot in eeuwigheid.
Moge alle goeds dat ons ooit door dierbaren werd voorgeleefd
in ons doorwerken
en moge ooit voltooid worden wat in mensen begonnen is.

Laten we ons nu onder de zegen plaatsen van de algoede God,
Vader, Zoon en Heilige Geest.

Slotlied: Wie zijn taak als mens vervulde in dit leven (ZJ 920)

Tijdens het slotlied gaan de families op de voorziene plaatsen in de kerk staan zodat mensen kunnen condoleren. Enkele leden van de parochieploeg of de liturgische werkgroep begeleiden hen.

Bij elke familie staat er (indien dit door de familie zo is gekozen) een tafeltje met daarop gedachtenisprentjes ten behoeve van de mensen die komen condoleren.

Na het slotlied kunnen de aanwezigen condoleren bij de families. Bij de mededeling over hoe dit verloopt wordt gevraagd om er een rustig moment van te maken. Er is ook best orgelspel of passende muziek tijdens dit moment van condoleren.

**Wie zijn taak als mens vervulde in dit leven,
hem zal God zijn vriendschap en zijn liefde geven!**

Het leven is een tocht doorheen de dagen
en naar Jezus' geest ten dienste staan;
het is het wel en wee van medemensen dragen,
stervend leven als de korrel van het graan ...

**Wie zijn taak als mens vervulde in dit leven,
hem zal God zijn vriendschap en zijn liefde geven!**

‘Alwie in mij gelooft, zal eeuwig leven!’
hebben wij van U, o Heer, gehoord.
Wij hopen op uw groot erbarmen en vergeven,
wij vertrouwen op uw eeuwig godd'lijk woord.

**Wie zijn taak als mens vervulde in dit leven,
hem zal God zijn vriendschap en zijn liefde geven!**

Wij rouwen om de mens die wij verloren:
niemand kent ons diep en groot verdriet.
Maar in zijn goedheid zal de Heer ons wel verhoren:
Hij verlaat in 't uur van nood de zijnen niet.

**Wie zijn taak als mens vervulde in dit leven,
hem zal God zijn vriendschap en zijn liefde geven!**

ICL – Interdiocesane commissie voor liturgie, 2020
www.liturgie.be